

Chương 64

Anh Hùng Tây Bắc

B

ấy giờ vào đầu canh ba, bọn họ bốn người ra khỏi thành nhằm hướng bắc phóng người đi.

Qua một hành trình dài ước chừng cũng trên dưới trăm dặm bọn họ bèn dừng chân, nhân vì trời tối chưa biết phải đi tiếp hay không thì bỗng thấy từ hướng ngược lại một bóng người thi triển khinh công thân pháp đến rất nhanh.

Bọn họ vừa chú mắt định thần thì đã thấy người ấy đến trước mặt, đó là một thanh niên tuấn tú, tuổi chừng hai mươi.

Người thanh niên vừa dừng chân đã đến trước mặt Tuệ Nhân sư thái thi lễ cung kính nói:

- Lão tiền bối có phải là Tuệ Nhân sư thái?

- Bần ni chính là Tuệ Nhân!

Tuệ Nhân sư thái trả lễ cười đáp.

Thanh niên kia vẫn cung kính nói:

- Văn bối Bằng Triết, đến chờ đây dẫn đường.

Nói rồi quay người đi trước dẫn đường, bọn bốn người Tuệ Nhân sư thái lần lượt vọt theo sau.

Không lâu sau, Bằng Triết đưa bốn người vào một gia trang rộng lớn dưới ánh đèn sáng rực tỏa ra trong đại sảnh nhìn thấy ngay Độc Thủ Kim Cương đứng sánh vai với một lão nhân tuổi ngoài lục tuần, thân vận áo nho sĩ, cốt cách thông dong, đứng nghênh tiếp bọn họ.

Tuệ Nhân sư thái thoáng nhận ra người ấy liền tiến nhanh lên một bước, cười lớn nói:

- Bần ni từ lâu không hành cước giang hồ, không ngờ đến Bằng gia trang chính là nơi ẩn cư của Thiên Mã Hành Không Bằng đại hiệp, thật thất lễ!

Sau khi dẫn bọn họ bốn người vào phòng khách lớn, phân ngôi chủ khách tọa lạc yên vị. Độc Thủ Kim Cương dẫn kiến giới thiệu các người trong hai nhóm Tứ Nghĩa và Thất Hiệp thuộc vùng Tây Bắc với Tuệ Nhân sư thái.

Tứ Nghĩa có: Nhất Kiếm Hoàn Thiên Mã Kiếm Hùng, Nhị Nghĩa Thần Thủ Mã Chu Anh, Tam Hòa Cái Nguyệt Mã Chi Hào và Tứ Hải Du Long Mã Nhân Kiệt.

Thất Hùng có: Kim Tiên Phi Hồng Võ Hằng, Thiết Chưởng Khai Sơn Tạ Nghi, Phản Thủ Tam Kiếm Lý Duy Tốc, Quỷ Đại Kế Chung Như Tạ, Vô Ảnh Phiêu Phong Vương Diệt, Đa Thủ Hùng Khổng Nghe và Hồ Ngọc Lỗ Tồn Nghĩa.

Tuệ Nhân sư thái từ lâu cũng đã nghe nghĩa khí hào hùng của những vị nhân sĩ Tây Bắc trong hai nhóm Tứ Nghĩa và Thất Hùng này nhưng hôm nay mới tận mắt hội ngộ, thấy bọn họ người nào cũng toát lên hạo khí anh hùng quả thật danh bất hư truyền.

Tiếp đến Tuệ Nhân sư thái cũng dẫn kiến bọn ba người Phương Hiểu Trúc, Ngọc Liên và Diệu Như.

Ngọc Liên trong đầu thoáng qua ý nghĩ, liền lấy chiếc Khổ Thạch Sai ra cố tình quơ quơ trước ngực vài lần chỉ thấy bọn họ đều hơi ngạc nhiên chứ không hề có phản ứng gì, điều đó chứng tỏ bọn họ không bị trúng thuật chế tâm.

Tuệ Nhân sư thái cười nói:

- Liên Nhi, người thật chu đáo!

Độc Thủ Kim Cương thấy vậy không hiểu tiểu cô nương này làm trò quỷ gì nhưng lúc ấy kìm lại được, chỉ trừng mắt nhìn Ngọc Liên không nói.

Tuệ Nhân sư thái tiếp:

- Bọn các người hai người hãy lộ mặt thật mình ra để tỏ lòng thành tín tương kiến!

Phương Hiểu Trúc và Ngọc Liên lúc ấy thủ thuật rất nhanh trong một giây đã trở lại dung mạo thực của mình.

Toàn bộ bọn Tứ Nghĩa Thất Hùng và kể cả trang chủ lẫn Độc Thủ Kim Cương đều ngạc nhiên tột độ, trước mặt bọn họ lúc này là đôi nam nữ tướng mạo anh tú mỹ lệ, ngoài ưu kỳ là thần sắc hiện lên vẻ oai nghi khiếp người.

Độc Thủ Kim Cương la lên:

- Hoàng cô nương thật ra cô là ai chứ?

Vương Ngọc Liên cười đáp:

- Văn bối Vương Ngọc Liên, gia sư Tĩnh Đàm tên đơn là Anh, hôm qua khi đối lão tiền bối xin thứ tội!

Độc Thủ Kim Cương không tin Huyền Âm Tiên Tử lại có một vị đệ tử như thế này, đôi mắt hùm mở lớn nhìn chăm chăm Tuệ Nhân sư thái, lúc ấy thấy Tuệ Nhân sư thái gật đầu xác thực mới tin liền nói:

- Hảo! Hảo! Hảo! Không ngờ tới Vương cô nương cũng vì bất bình trong Tú Tú Trang mà lại nhúng tay vào!

Phương Hiểu Trúc lúc ấy cũng cười lớn nói:

- Văn bối Phương Hiểu Trúc, là Tú Trang chủ của Tú Tú Trang, đến đây hầu chuyện Cổ lão tiên bối!

Độc Thủ Kim Cương nghe đến đó không còn giữ nổi bình tĩnh, mắt hùm trừng nhìn nộ khí bốc lên cười khanh khách nói:

- Lão ni cô, Cổ mõ ta lần này mới thật sự hiểu con người người!

Rồi quát lớn:

- Các huynh đệ, trong mắt bọn họ thật không hề có chúng ta!

Thất Hùng, Tứ Nghĩa như đã chuẩn bị sẵn nghe vậy vọt hết ra đứng bao vây lấy bốn người Tuệ Nhân sư thái sẵn sàng đợi lệnh tấn công.

Tuệ Nhân sư thái thần sắc vẫn bình thường:

- Cổ lão huynh, người thật sự muốn động thủ sao?

Độc Thủ hần học:

- Lời này hãy để tự hỏi lại người đi đúng hơn!

Trang chủ Thiên Bằng Hành Không là người bàng quan dĩ nhiên đã nhận ra trong lòng Tuệ Nhân sư thái hẳn có vấn đề khác, liền thông thả đưa mắt nhìn một lượt nói:

- Sư thái đến đây tất có thâm ý, Cổ đại hiệp thiên vạn không nên để hiểu lầm, có lời gì từ từ hãy nói!

Độc Thủ Kim Cương là người lãnh đạo hai nhóm Tứ Nghĩa, Thất Hùng lúc ấy đảo mắt nhìn toàn trường rồi cười nói:

- Lão ni cô, họ Cổ này rất bội phục người, có chuyện gì chứ? Cứ nói hết ra, họ Cổ này nguyện tiếp người!

Tuệ Nhân sư thái mỉm cười không nói.

Phương Hiểu Trúc chấp hai tay thi lễ nói:

- Chúng vãn bối lần này đến đây trước là để tạ tội, sau nữa có chuyện thỉnh mong quý lão tiền bối ra tay trợ giúp!

Độc Thủ Kim Cương là con người cương trực nhưng rất khoáng đạt, lúc này nghe thấy Phương Hiểu Trúc nói lời nhã nhặn tự khiêm như vậy bất giác cũng suy nghĩ lại rồi cười nói:

- Tứ trang chủ thật khéo nói, có câu này của người bạn ta thấy nhẹ lòng nhưng không biết Tứ trang chủ cần bọn ta chuyện gì, chỉ cần không phải là chuyện trái nghĩa võ lâm thì bọn chúng ta sẽ giao tình với người ngay.

Độc Thủ Kim Cương thật có kinh nghiệm đối đáp, lão luyện giang hồ, lúc này đã rào trước một câu như vậy.

Phương Hiểu Trúc lúc ấy đem chuyện âm mưu hiểm ác trong giang hồ của Bách Biến Thiên Tôn, lợi dụng Cẩm Tâm Hồng Tuyết Tăng Nguyệt Hà để giá họa cho Thiết Tâm Tú Sĩ Tăng Bật, kể hết một lượt, cuối cùng nói:

- Ngày đại hội quần hùng mười lăm tháng tám là kế hoạch của Bách Biến Thiên Tôn, chúng vãn bối tuy đã có kế sách đối phó nhưng tự thấy nhân lực bất túc sợ không lo chu đáo thì không phá nổi âm mưu thâm độc của lão ma đầu. Cho nên ngưỡng mong các vị tiền bối ra tay trợ giúp, cùng nhau tiêu trừ họa kiếp giang hồ!

Bọn Tứ Nghĩa Thất Hùng và Độc Thủ Kim Cương nghe xong đều cả kinh, không ngờ chuyện của Tứ Tú Trang lại liên quan đến họa kiếp toàn giang hồ, lúc ấy ai ai nhiệt huyết cũng bốc lên thề rằng dốc lòng trợ giúp bọn họ.

Độc Thủ Kim Cương như vẫn còn điều chưa mãn ý liếc nhìn Tuệ Nhân sư thái nói:

- Lão ni cô, bà có chuyện mà không chịu nói rõ cho, lấy thủ đoạn này thi thố với bọn Cổ này xem ra thiếu tình bằng hữu vậy!

Tuệ Nhân sư thái nói:

- Quỷ kế của Điều Phùng Cừu đa đoan thâm hiểm, cần đề phải đề phòng tối đa. Thứ nhất là chúng ta cần phải dò xét xem các vị có trúng thuật Chế Tâm của lão ta không, thứ hai là để dò xem các vị có bỏ qua hay không những tiểu tiết xảy ra trong Tứ Tú Trang. Được hai điểm này rồi thì không thể nào không cùng quý vị bàn luận.

Độc Thủ Kim Cương cười nói:

- Bây giờ thì bọn chúng ta đã bội phục lão ni!

Tiếp lão ta quay nhìn Hiểu Trúc hỏi:

- Tiểu hiệp thần thái phóng khoáng, tinh anh, tất công lực không kém tí nào. Không biết là truyền nhân của vị cao nhân nào?

Phương Hiểu Trúc khiêm tốn trung thực nói:

- Tiên sư văn bối tính Viên, tên là Phùng Dị.

Độc Thủ Kim Cương tuy chưa hề diện kiến với Đại Đầu Quái Nhân Viên Phùng Dị, nhưng những hành vi của lão ta trên giang hồ thì nghe qua nhiều. Lúc ấy nghiêm túc nói:

- Viên lão tiền bối là dị nhân bất đại, vậy nếu luận về bối phận võ lâm thì thiếu hiệp phải ngang hàng với chúng ta, tất nên cải lại xưng hô cho phù hợp vậy!

Vương Ngọc Liên không chờ Phương Hiểu Trúc nói liền cướp lời nói ngay:

- Cổ lão tiền bối nói vậy không được, nên biết hành nghi Viên lão tiền bối trên giang hồ không bao giờ câu nệ xưng hô, việc này há lại do Trúc ca ca xưng hô vậy!

Độc Thủ Kim Cương hơi ngớ người nhìn cô, hốt nhiên hiểu ra cười “Kha kha” nói:

- Vương cô nương, ta biết rồi... ta biết thâm ý cô nương, nếu cái cách xưng hô thì người đối với Phương thiếu hiệp cũng không tiện xưng hô, đúng không?

Vương Ngọc Liên nhoẻn miệng cười không nói.

Độc Thủ Kim Cương thấy mình nói đúng cười lên sảng khoái.

Rồi bọn họ bàn bạc chuyện vào ngày đại hội mười lăm tháng tám đưa ra kế sách đối phó.

Lúc ấy đã cuối canh tư, chân trời đông chỉ chớm, nhờ nhờ sáng, bọn bốn người Tuệ Nhân sư thái và Độc Thủ Kim Cương cũng trở lại Lạc Dương.

Độc Thủ Kim Cương trong lòng có ý thử xem thân pháp nội công Phương Hiểu Trúc và Ngọc Liên như thế nào, nên khi vừa ra khỏi Bàng gia trang là lão ta thi triển khinh công lao vút như một mũi tên. Phương Hiểu Trúc và Ngọc Liên hiểu ý liền đưa mắt thị ý với Tuệ Nhân sư thái rồi cả hai thi triển Phiêu Hương Bộ Pháp lướt theo ngay.

Một quãng thời gian lâu sau, Độc Thủ Kim Cương thấy đã vượt lên trước ngoài năm mươi dặm mà phía sau không hề nghe tiếng xé gió phi theo, lúc ấy lại

nghĩ hẳn là đã bỏ cách xa bọn Phương Hiểu Trúc và Ngọc Liên nên dừng chân lại, lăm bắm một mình:

- Bọn chúng tuy là truyền nhân của cao thủ võ lâm nhưng vì tuổi còn nhỏ công lực chưa đủ...

Lão vừa lăm bắm vừa quay người lui bống câu nói tắc lại trong cổ họng, mắt tròn xoe kinh ngạc tột độ! Bởi vì chính lão đã nhìn thấy bọn Phương Hiểu Trúc và Ngọc Liên đến sau lưng hắn từ bao giờ mà tuyệt nhiên không hề nghe thấy tiếng động nhỏ.

Lão biến sắc rồi tự trách:

- Nhị vị tiểu hiệp quả là bậc kỳ tài đời nay, lão phu có mắt không trông.

Vương Ngọc Liên cười nói:

- Chúng ta người nhỏ nhẹ, lại mượn tý sức lão tiên bối nên không bị bỏ lại phía đó mà!

Độc Thủ Kim Cương sửng người không hiểu, hỏi:

- Vương cô nương có mượn tý sức nghĩa là sao?

Ngọc Liên nói:

- Trong Phiêu Hương Bộ Pháp của Viên lão tiên bối có một loại diệu thân pháp là Phụ Ảnh Tùy Hình chính ta và Trúc ca ca đã thi triển thân pháp này nương theo sau lưng của lão mà đi, thật phải cảm tạ lão mới đúng!

Độc Thủ Kim Cương vừa thấy kinh vừa thấy quái lạ nên nói:

- Hai vị đã luyện đạt đến cảnh giới thặng thừa Độ Hư Phi Không rồi sao?

Nên biết, thân pháp Phụ Ảnh Tùy Hình trong Phiêu Hương Bộ Pháp nếu người luyện mà không đủ nội công thâm hậu thì tuyệt không bao giờ thi triển được, hiển nhiên bọn Phương Hiểu Trúc và Ngọc Liên công lực đã tăng rất nhiều từ sau khi phục dụng Long Hồ Kim Đan.

Phương Hiểu Trúc chỉ nhìn Ngọc Liên cả hai cười cười không nói.

Độc Thủ Kim Cương trước đây cũng đã có nhìn ra bọn họ công lực không phải bình thường, nhưng tịnh không hề nghĩ lại thâm hậu như vậy, lúc này trong lòng lão vừa khâm phục vừa thấy thẹn, tự nghĩ mình hẳn không bằng.

Đột nhiên lúc ấy Hiểu Trúc ngưng thần nhíu mày lại hỏi nhỏ:

- Trước mặt có người đến!

Độc Thủ Kim Cương cố vểnh tai vận lực lắng nghe nhưng tuyệt không nghe thấy một tiếng động nhỏ nào, nhưng biết Phương Hiểu Trúc hẳn nói không sai, trong lòng càng thấy bội phục hơn, liền nói:

- Nhị vị tiểu bối nên lánh mặt đi, để lão phu ứng phó là đủ!

Phương Hiểu Trúc và Ngọc Liên gật đầu rồi nhảy vọt vào một đám cây rậm bên đường, đồng thời hóa trang trở lại phòng bị lộ diện.

Độc Thủ Kim Cương lúc ấy đứng áng ngay giữa đường chú mắt nhìn về phía trước, quả nhiên không lâu sau đã nhìn thấy hai bóng người lao nhanh đến.

Đối phương thấy có người cản giữa đường cũng dừng chân lại, vì khoảng cách không xa nên Độc Thủ Kim Cương đã nhận ra bọn họ, thầm nghĩ: “Huynh đệ bọn họ cũng đã đến Nhạc Dương!”

Nguyên hai người này lão ta đã biết từ trước là hai huynh đệ kết nghĩa một người Đoản Cước Tiên Đồng Lý Vũ và Trường Thủ Tiên Đồng Tương Uy, bọn họ hai người đồng xưng là Hòa Hợp Song Đồng.

Nói về võ công thì bọn Hòa Hợp Song Đồng này cũng thuộc vào hàng cao thủ võ lâm nhưng so với Độc Thủ Kim Cương vẫn không bằng. Lại nói nhóm Hòa Hợp Song Đồng lần xuất hiện cũng là đại diện cho một thành phần khác: Ma đầu ẩn thế!

Lúc này bọn Hòa Hợp Song Đồng cũng đã nhận ra Độc Thủ Kim Cương, sau chút ngạc nhiên Trường Thủ Tiên Đồng (Tiên đồng dài tay) nói:

- Á...! Cổ đại hiệp sao lại đứng một mình giữa đường thế này? Chẳng lẽ đợi người bằng hữu nào hay sao?

Độc Thủ Kim Cương lúc ấy muốn biết được nguyên nhân tại sao bọn họ lại đến Nhạc Dương, nên sang sảng cười nói:

- Thì ra là nhị vị Trương, Lý lão huynh ta lần này đến Tứ Tú Trang kiếm chuyện mà!

Đoản Cước Tiên Đồng Lý Vũ cười nhẹ một tiếng nói:

- Cổ đại hiệp với Tứ Tú Trang có điều nào không phải với nhau chứ? Ta xem nhân lúc còn chưa muộn tốt nhất Cổ huynh sớm trở lại Tây Bắc, chớ nên để thanh danh hủy bỏ trong đất Tam Tương này!

Chỉ bằng vào vài câu không mấy khách khí lễ độ này thì với tính tình như Độc Thủ Kim Cương chỉ e không toàn mạng.

Thế nhưng lúc này trong lòng có dụng ý khác nên lão ta cố nén giận gượng cười nói:

- Được, nhị vị lão huynh quan tâm Cổ Đại Hy này thật vô cùng cảm kích thế nhưng chẳng qua Cổ mỗ này từ Tây Bắc xa ngàn dặm đến đây mà bây giờ bỏ về như vậy há không mất mặt lắm sao! Không biết nhị vị thấy có đúng không?

Trường Thủ Tiên Đồng “Hừ...” một tiếng, nhìn Đoản Cước Tiên Đồng nói:

- Đại ca, nhị vị sư phụ chờ chúng ta, lẽ nào có nhiều thời gian lộn xộn với hần ta, chúng ta đi thôi!

Đoản Cước Tiên Đồng Lý Vũ quét ngang ánh mắt, đến bên cạnh Trương Uy ghé miệng nói nhỏ: “Độc Thủ Kim Cương là vị hùng bá Tây Bắc, chính là nhân tài Điều sư bá đang cần, chúng ta không nên bỏ qua cơ hội này!”

Trương Uy cười cười gật đầu, Lý vũ lại nhìn Độc Thủ Kim Cương nói:

- Chỉ cần Cổ đại hiệp nguyện ý lánh họa tìm phúc, tiểu đệ sẽ giúp chỉ cho một tiền đồ sáng lạng! Cổ huynh chỉ cần gặp vị lão tiên bối ấy thì rất có thể vận may lại tới!

Độc Thủ Kim Cương cố lắm suy nghĩ nói:

- Lý huynh nói vậy nghĩa là thế nào?

Lý Vũ vung tay vất về phía Độc Thủ Kim Cương một mảnh trúc vuông nhỏ nói:

- Bọn ta không có nhiều thời gian, nếu Cổ huynh tin tưởng thì nắm lấy Trúc bài này đi về phía Đông chừng năm mươi dặm sẽ gặp một tòa đạo quán, chỉ cần đưa trúc bài này ra, thì có người đón tiếp ngay, lúc ấy sẽ rõ hơn!

Nói rồi bọn họ huynh đệ hai người song song vọt vào bóng đêm.

Phương Hiểu Trúc và Ngọc Liên chờ bọn họ đi khuất hần mới nhảy ra, Vương Ngọc Liên lên tiếng trước:

- Bọn người kia là ai? Cổ lão nhi biết bọn họ ư?

Độc Thủ Kim Cương cười nói:

- Nhị vị có bao giờ nghe qua Hòa Hợp Song Đồng chưa?

Wương Ngọc Liên nói:

- Chưa!

Độc Thủ Kim Cương vừa định mở miệng nói rõ bọn người này, thì đột nhiên nghe từ sau vẳng lại một tiếng thét dài nghe rất rõ ràng.

Phương Hiểu Trúc và Ngọc Liên kinh hoảng và nhận ran gay đó là tiếng Tuệ Nhân sư thái, Ngọc Liên la lên:

- Chẳng lẽ Tuệ Nhân sư thái và Hòa Hợp Song Đồng đã phát sinh ra chuyện gì, chúng ta phải đi xem xem!

Nói xong là nhún mình phóng đi ngay...

- o O o -